

U C H W A Ł A Nr XXVIII/235/2017

**Rady Miasta Raciąż
z dnia 30 maja 2017r.**

w sprawie zawiadomienia Prokuratura Rejonowego w Płońsku o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 440) w zw. z art. 304 § 2 Kodeksu Postępowania Karnego, Rada Miejska w Raciążu uchwała, co następuje:

§ 1

1. Zawiadamia się Prokuratura Rejonowego w Płońsku o podejrzeniu popełnienia przestępstwa znieważenia funkcjonariuszy publicznych radnych Rady Miejskiej w Raciążu oraz funkcjonariusza publicznego Burmistrza Miasta Raciąż Mariusza Godlewskiego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, poprzez publiczne określenie wszystkich radnych oraz burmistrza poniżającymi i obraźliwymi słowami i fałszywe informowanie o ich działalności jako radnych i jako burmistrza, tj. o czyn z art. 226 § 1 kk.
2. Treść zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa stanowi załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Raciąż.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Andrzej Wojciech Staniszewski

Raciąż, maja 2017 r.

Prokurator Rejonowy w Płońsku
ul. Płocka 39,
09-101 Płońsk

ZAWIADOMIENIE
o popełnieniu przestępstwa

Rada Miejska w Raciążu zawiadamia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez nieznaną z nazwiska osobę, podpisaną jako „Wasz Kazimierz S.”, polegającego na tym, że w kwartalniku „Goniec Społeczny” Nr 2/2017 (5) gazecie bezpłatnej wydawanej w 1000 egzemplarzy przez Wydawnictwo Fundacja Profilaktyki Resocjalizacji oraz Pomocy Rodzinom Zagrożonym Wykluczeniem Społecznym „Radość Dzieciom”, z siedzibą ul. 19 Stycznia 15A 09-140 Raciąż na stronach 16-18, w artykule „Samorządność czy dyktatura” znieważała funkcjonariuszy publicznych radnych Rady Miasta Raciąż, tj. radnej Marzanny Kubińskiej, radnej Edyty Katarzyny Obrębskiej, radnego Andrzeja Wojciecha Staniszewskiego, radnego Pawła Chrzanowskiego, radnego Leszka Medarda Kowalskiego, radnego Zbigniewa Adamskiego, radnego Dariusza Dobrosielskiego, radnego Andrzeja Karasiewicza, radnego Andrzeja Sendal, radnego Bogusława Andrzeja Jeżak, radnego Krzysztofa Dądalskiego, radnego Artura Gizler, radnego Marka Wiejskiego, radnego Jerzego Jana Lawendowskiego oraz funkcjonariusza publicznego Burmistrza Miasta Raciąż Mariusza Godlewskiego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, publicznie określając wszystkich radnych oraz burmistrza poniżającymi i obraźliwymi słowami i informując fałszywie o ich działalności jako radnych i jako burmistrza, tj. o czyn z art. 226 § 1 kk.

Uzasadnienie

Na stronach 16- 18 kwartalnika „Goniec Społeczny” Nr 2/2017 (5) gazety bezpłatnej wydawanej w 1000 egzemplarzy przez Wydawnictwo Fundacja Profilaktyki Resocjalizacji oraz Pomocy Rodzinom Zagrożonym Wykluczeniem Społecznym „Radość Dzieciom”, z siedzibą ul. 19 Stycznia 15A 09-140 Raciąż, w artykule „Samorządność czy dyktatura” nieznaną

z nazwiska osoba, podpisana jako „Wasz Kazimierz S.”, w artykule „Samorządność czy dyktatura” znieważała funkcjonariuszy publicznych radnych Rady Miasta Raciąż, tj. radną Marzannę Kubińską, radną Edytę Katarzynę Obrębską, radnego Andrzeja Wojciecha Staniszewskiego, radnego Pawła Chrzanowskiego, radnego Leszka Medarda Kowalskiego, radnego Zbigniewa Adamskiego, radnego Dariusza Dobrosielskiego, radnego Andrzeja Karasiewicza, radnego Andrzeja Sendal, radnego Bogusława Andrzeja Jeżak, radnego Krzysztofa Dądalskiego, radnego Artura Gizler, radnego Marka Wiejskiego, radnego Jerzego Jana Lawendowskiego oraz funkcjonariusza publicznego Burmistrza Miasta Raciąż Mariusza Godlewskiego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, publicznie określając wszystkich radnych oraz burmistrza poniżającymi i obraźliwymi słowami i informując fałszywie o ich działalności jako radnych i jako burmistrza, tj. o czyn z art. 226 § 1 kk.

W artykule znalazły się określenia, którymi znieważono wymienionych wyżej funkcjonariuszy publicznych podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, publicznie określając ich poniżającymi i obraźliwymi słowami i informując fałszywie o ich działalności jako radnych oraz burmistrza.

Dowód:

- egzemplarz „Goniec Społeczny” Nr 2/2017 (5).

W centralnym miejscu artykułu znajduje się zdjęcie tablicy informacyjnej „Rada Miejska w Raciążu”, co jednoznacznie przesądza, że wszystkie obraźliwe określenia dotyczą radnych tej rady, a nie jakiegóż innej hipotetycznej. W artykule napisano, że „w zdecydowanej większości funkcje społeczne są zdominowane chęcią czerpania korzyści materialnych z kasy samorządu”, „samorządność w Raciążu jest podporządkowana partykularnym interesom wybrańców”, „Dla wybrańców liczy się tylko „dziś”, tj. ile zdołają dla siebie wykrzesać korzyści materialnych i apanaży, karier, zaszczytów”, „Gdzie szukać korzeni korupcji, czyli chęci pasożytowania wybrańców na społecznym organizmie, czyli na każdym z nas z osobna również”, „a radni mają duże diety i nie płacą żadnych danin na rzecz gminy (podatków od nieruchomości, podatki za odpady i najdroższą wodę i ścieki w Polsce”, „nie płacą w/w danin, ponieważ sami sobie w drodze podjętych uchwał zagwarantowali „pasożytowanie” na majątku współmieszkańców”.

Wszystkie podane w artykule informacje nie odpowiadają stanowi faktycznemu. Mają charakter fałszywych oskarżeń, mających na celu publiczne znieważenie funkcjonariuszy publicznych w oczach opinii publicznej.

Piszący zamieścił w „artykule” fałszywe, znieważające informacje.

Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstwa z art. 226 § 1 kk jest przede wszystkim

prawidłowe funkcjonowanie i poszanowanie instytucji państwowych i samorządowych. Ochrona wiąże się bezpośrednio z zapewnieniem poszanowania funkcjonariuszowi publicznemu wykonującemu obowiązki służbowe oraz osobie do pomocy mu przybranej, a także z zapewnieniem nienaruszania czci wymienionych osób.

Prawo karne czyni przedmiotem ochrony działalność instytucji „w szczególności jeden z warunków tej działalności, jakim jest potrzebny do jej wykonywania autorytet, powaga władz publicznych. Ranga wartości, jaką stanowi godność człowieka, wynika przede wszystkim z art. 30 Konstytucji, który określa ją jako przyrodzoną, niezbywalną i nienaruszalną oraz nakłada na władze publiczne obowiązek jej poszanowania i ochrony.

Naruszenie godności osobistej ma więc miejsce wtedy, gdy naruszona jest ta sfera odczuć i doznań człowieka, która ukształtowana jest przez utrwalone reguły zachowania się i oceniania innych ludzi pod kątem należnego człowiekowi szacunku".

Marian Filar uznaje, że: „Zniewagą jest takie zachowanie, które (...) stanowi wyraz pogardy dla drugiego człowieka, a więc czymś więcej, niż jedynie wykazaniem braku szacunku lub niezachowaniem wobec innego zasad dobrego wychowania (co jest jedynie przejawem lekceważenia)". Według Andrzeja Marka: „zniewaga jest przestępstwem skierowanym przeciwko godności osobistej człowieka (...), za zniewagę uważa się zachowanie uwłaczające godności, wyrażające lekceważenie lub pogardę".

Przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej polega na bezprawnej ingerencji w jego cześć bądź osoby do pomocy mu przybranej w ten sposób, że zostaje naruszona godność osobista któregokolwiek z nich.

Zniewagą jest zachowanie obliczone na naruszenie godności. Użycie słów powszechnie uważanych za obraźliwe narusza cześć w jej ujęciu wewnętrznym. Naruszenie godności jest jednym ze znamion przestępstwa znieważenia. Każdy ma prawo do bycia traktowanym z godnością. Żadna krytyka nie usprawiedliwia takich publicznych wypowiedzi. Nie można uznać za zgodną z prawem krytyki obrażającej, takiej, która godzi w godność. Sąd Najwyższy uznał, że niekaralność krytyki nie rozciąga się na brak odpowiedzialności na gruncie prawa karnego z tytułu uczynienia obelgi polegającej na użyciu zwrotów naruszających godność.

W ważnym dla określenia granic dopuszczalnej krytyki osób publicznych wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 stycznia 2002 r. jednoznacznie przyjęto, że nie mieści się w ramach takiej krytyki - "złośliwy atak osobisty". Słowa użyte przez oskarżonego - jak ujął to Sąd Apelacyjny - są powszechnie znane, a ich znaczenie jednoznaczne. W zupełności dla ich opisanie wystarczające jest odwołanie się do popularnego Słownika Języka Polskiego pod redakcją prof. Mieczysława Szymczaka. Każde z tych określeń, jak widać z powyższego, jest jednoznacznie pejoratywne. Słowa te zdaniem Sądu, w pełni prawidłowo określono więc w akcie oskarżenia, jako powszechnie uznawane za obraźliwe. Polskie prawo karne nie toleruje

posługiwania się znieważeniem jako środkiem krytyki.

W cytowanym wyroku z dnia 30 stycznia 2002 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku słusznie podkreślił, że nie odbierając nikomu prawa do krytyki, przyjąć trzeba, iż prawo to napotyka na ograniczenia zakreślone między innymi, przez ochronę dobrego imienia innych osób, która jest składową konstytucyjnej zasady ochrony godności człowieka. Nikt nie może stawiać się poza obszarem działania norm prawa karnego. To, że celem posługiwania się zniewagą jest pokonanie swych przeciwników politycznych w żadnym razie nie stanowi okoliczności wyłączającej odpowiedzialność karną (II AKa 577/01, OSA 3/2005, poz.21).

Prawo do krytyki przysługujące dziennikarzowi, nie może się przeradzać w formułowanie inwektyw i pomówień pod adresem funkcjonariuszy państwa, w tym samorządowców. Jakkolwiek działalność każdego organu państwa może być oceniana przez dziennikarzy, a opinia publiczna ma prawo być informowana o ewentualnych nieprawidłowościach, to jednak nie zwalnia to dziennikarza od tego, aby jego wypowiedzi miały charakter bezstronny szczególnie wtedy, gdy dotyczą faktów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2003 r., V KK 195/03, OSNKW 3/2004, poz.25).

Mając powyższe na względzie Rada Miejska w Raciążu wnosi jak wyżej.

W załączeniu dowody wymienione w zawiadomieniu

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej
Andrzej Wojciech Śrańszewski